

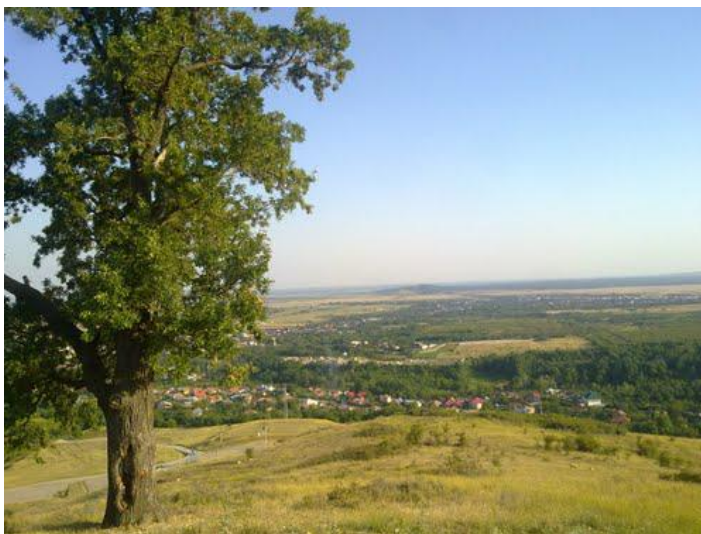
Filipeștii de Pădure

Comuna Filipeștii de Pădure situată în județul Prahova, are o suprafață de 48,64 km² și este formată din satele Dițești, Filipeștii de Pădure, Minieri și Siliștea Dealului. Populația comunei se ridică la 10.358 de locuitori.

Comuna se află în marginea vestică a județului, la limita cu județul Dâmbovița, pe malurile Proviței. Este traversată de șoseaua județeană DJ 720, care o leagă spre est de Florești și spre vest, în județul Dâmbovița, de Moreni. Din acest drum, la Dițești se ramifică șoseaua județeană DJ1011, care duce spre est la Filipeștii de Târg, Ariceștii Rahtivani și Ploiești.

Prima atestare documentară a moșiei Filipeștilor și a satelor cu țigani și români datează din anul 1510, fiind prezenta în Hrisovul lui Vlad cel Tânăr. Numele de Filipeștii de Pădure apare în secolul XVI, când boierul Titi Filipescu începe tăierea stejarilor și a gorunilor ce existau pe teritoriul acestei localități. Exploatarea lemnului s-a făcut cu români refugiați din Ardeal, din cauza prigoanei religioase și etnice. Acești oameni locuiau în bordeie grupate pe familii, la poalele Dealului Siliștea. După un timp, boierul Titi Filipescu ridică un han în pădure pentru a asigura hrana tăietorilor de lemne, treptat acestor oameni spunându-li-se , "*filipeștenii de pădure*", iar când s-a întemeiat satul, acesta a fost denumit Filipeștii de Pădure.

În anul 1900, Marele Dicționar Geografic al României consemnează despre comuna Filipeștii de Pădure că avea 1329 locuitori, grupați în 323 familii, majoritatea români, dar existau și 8 familii de țigani și o familie de germani. Numărul locuitorilor comunei Filipeștii de Pădure crește treptat din a doua jumătate a secolului XIX, când încep să se exploateze intensiv și în scop industrial resursele solului și subsolului (argilă, pietriș, lemn). Creșterea numărului de locuitori în comună este explozivă după anul 1920, când exploatarea petrolului și gazelor asociate ia amploare și după 1942, când lignitul din zona Palanga se exploatează în sistem industrial cu abataje. În anul 1956, populația atinge 9.426 locuitori, în 1966, 9.362 locuitori, în 1970, populația scade la 9.200 locuitori, pentru ca la recensământul din 1977 să fie de 9.083 locuitori. Începând cu anul 1980, populația comunei cunoaște din nou o creștere numerică atingând 9687 locuitori, în anul 1985, 9876 locuitori, în 1990, 10.182 locuitori, în 1992 populația atinge 10.981 locuitori, iar în 1997, 10.500 locuitori. În prezent, comuna Filipeștii de Pădure numără 10.358 locuitori.

În comuna Filipeștii de Pădure se află două monumente istorice de arhitectură și de interes național: ruinele Conacului Matei și Toma Cantacuzino (1680-1690) și biserica "Sfinții Trei Ierarhi". Biserica este o ctitorie din 1688 a Bălașei Cantacuzino, soția marelui agă Matei Cantacuzino și a fiilor săi. Edificiul este caracterizat de turla de pe naos și de un pridvor supraînălțat de un foișor cu o arcadă asemănătoare celei de la Ludești. Ansamblul de pictură murală din anul 1962 este una din cele mai importante creații ale meșterului Pârvu Mutu. Tabloul cuprinde cizeci și cinci de membri ai familiei Cantacuzino. Iconostasul datează din vremea întemeierii și are un decor sculptat cu ornamente figurative tipice barocului și Renașterii.